

MUSICA ANTIQUA BOHEMICA

REDAKCE DR. JAN RACEK

VÝBOR A REVIZE VÁCLAV JAN SÝKORA

14

ČEŠTÍ KLASIKOVÉ

ЧЕШСКИЕ КЛАССИКИ • TSCHÉCHISCHE KLASSIKER
THE CZECH CLASSICS • LES CLASSIQUES TCHÈQUES

I

J. BENDA - F. X. BRIXI - J. A. ŠTĚPÁN - F. X. DUŠEK - L. KOŽELUH
A. F. BEČVAROVSKÝ - P. VRANICKÝ - M. A. CIBULKA - V. JÍROVEC - J. T. HELD
J. A. VITÁSEK

PIANO

STÁTNÍ NAKLADATELSTVÍ
KRÁSNE LITERATURY, HUDBY A UMĚNÍ • PRAHA

ČEŠTÍ KLASIKOVÉ KLAVÍRNÍ TVORBY

Albem českých klavírních skladeb zahajujeme v rámci edice staré české hudby výběr typických ukázek z klavírní tvorby doby předsmetanovské. Jde tu o ucelený pohled na českou klavírní tvorbu z údobí vrcholného českého klasicismu a českého národního obrození těsně před dějinným vystoupením Bedřicha Smetany. První díl obsahuje skladby technicky nenáročné, obsahově velmi přístupné a menších formových rozměrů, kdežto díl druhý přinese ve vhodném výběru klavírní skladby technicky náročnější, především několik ukázek z české předsmetanovské koncertní klavírní literatury.

Sólová klavírní tvorba se vyvíjí v českých zemích teprve až v 18. století, což je značné zpoždění vzhledem k ostatnímu rozvoji světové klavírní tvorby, jmenovitě anglické (virginalisté), francouzské (clavecinisté) a německé (koloristé). Toto zpoždění bylo způsobeno především neutěšenými poměry politickými a hospodářsko-společenskými, které se projeví v našich zemích po Bílé Hoře, v neposlední řadě také jednostranným kultem chrámové vokální hudby. Prvé doklady sólové klavírní tvorby se objevují u příslušníků české hudební emigrace, jež se vyvíjela v souladu s významnými zahraničními hudebními školami. V údobí pozdního baroku jsou to jmenovitě klavírní skladby Jana Dismase Zelenky (1679–1745) a Jana Zacha (1699–1773). Klavírní skladby Zelenkovy, které byly pro svou nevšední hodnotu srovnávány s Bachovým Temperovaným klavírem, se nedochovaly. Zachova klavírní tvorba není rovněž pojata do našeho výběru, poněvadž je svým zvukovým vybavením ještě cele spjata s technikou cembalovou a tím je vzdálena typickému českému klavírnímu stylu. Osobité prvky českého klavírního slohu najdeme však již v tvorbě Jiřího Antonína Bendy (1722–1795), jednoho z nejpozoruhodnějších zjevů české hudební emigrace a tvůrce scénického melodramu, který prožil největší část svého života ve službách durinského vévody Friedricha III. v Gotě. V jeho klavírních skladbách, v nichž se jeví jako jeden z významných zjevů předsmetanovské epochy, se ohlašují již důrazné náznaky beethovenovského tvůrčího pathosu, zvláště ve volných větách jeho klavírních sonát a koncertů. Naproti tomu Fr. Xav. Brixí (1732–1771), proslulý pražský varhaník, se záhy odpoutal od barokně pathetické hudební mluvy a ve svých varhanních a klavírních skladbách razil nové cesty českému hudebnímu klasicismu. Ve svých skladbách, v nichž zhodnocuje prvky české lidové náपěvnosti, vytváří předpoklady ke skladebnému slohu Mozartovu. Bývá proto právem označován za jednoho z nejvýraznějších předchůdců W. A. Mozarta na české půdě. Ukázky, které tu otiskujeme z klavírního díla Brixího, jsou prvými uveřejněnými skladbami toho druhu. — Poměrně velmi málo je známá klavírní tvorba Wagenseilova žáka Josefa Antonína Štěpána (1726–1797), který působil též pod jménem Steffan. Ve Vídni se uplatnil především jako virtuos a učitel klavíru. Byl dvorním pianistou. Mezi jeho žáky se objevují i příslušníci císařského rodu, zvláště Marie Antoinetta, dcera Marie Terezie a Františka I., pozdější francouzská královna. Štěpán psal převážnou měrou písně a klavírní skladby, též skladby orchestrální (symfonie, divertimenta, cembalové koncerty) a chrámové. V jeho klavírních skladbách se uplatňuje také lidově národní náпěvný živel, jak o tom svědčí na př. jeho klavírní variace a písně s českým textem. — Český náпěvný element se objevuje také v klavírní tvorbě Františka Xavera Duška (1731–1799). Byl manželem Josefy Duškové, proslulé české zpěvačky, vynikající interpretky děl Mozartových a majitelky vily Bertramky v Praze, kde roku 1787 složil Mozart velkou část svého Dona Juana. Podobně jako Štěpán studoval ve Vídni u Chr. Wagenseila. V jeho klavírních skladbách narazíme již na tóny raně romantického hudebního výrazu. — Mezi žáky Duškovy patřil Leopold Koželuh (1752–1818), od roku 1792 dvorní kapelník ve Vídni a komorní skladatel po Mozartovi. Hudební mluva Koželuhova má převážně charakter haydnovskomozartovský. Napsal množství klavírních sonát a 13 klavírních koncertů. Koželuhovy klavírní skladby zaujmou svěží melodickou invencí a mnohotvárným harmonickým cítěním, které je již předzvěstí romantického hudebního výrazu. Jeho Pastorale je nesené pastýřsko-bukolickým hudebním výrazem českého náпěvného původu, který se pak objevuje také v tvorbě Václava Jana Tomáška a Huga Voříška. — K české hudební emigraci, která směřovala do Berlína, patří Antonín Felix Bečvářovský (1754–1823). Jeho význam tkví v hudbě instrumentální, především v klavírních skladbách. Napsal četné klavírní koncerty, klavírní tria, sonáty a menší skladby pro klavír. I jeho melodika má český charakter. V jeho klavírních koncertech nalezneme dokonce obraty, které svou náпěvnou stylisací se blíží Smetanově hudební mluvě. Napsal též kantátu Leyer und Schwert na text Körnerův. — V ovzduší mozartovského klasicismu se pohybuje tvorba Pavla Vranického (1756–1808), i když se tu a tam projeví skromné náznaky romantického hudebního výrazu. Rytmicky ostře akcentované a pohybově spádové Presto vzniklo k účelům baletním. — Velmi málo známá je klavírní tvorba Matouše Aloise Cibulky (1768–1845), pozdějšího divadelního korepetitora a sbor-

mistra ve Štýrském Hradci (od roku 1791) a hudebního ředitele u německého divadla v Pešti (od roku 1798). V roce 1823 byl jmenován ředitelem kůru při peštském hlavním farním chrámu. Cibulka psal poněkud melodičtější přístupné taneční skladby a používal v nich vydatně dechových nástrojů. Složil též tři kantáty (vyd. v Mnichově roku 1799) a písně s průvodem klavíru. Vedle toho psal klavírní variace a drobné taneční skladby pro klavír, namnoze v lehkém, melodicky velmi zpěvném a přístupném slohu mozartovského ražení. — Český raně obrozený básník Šebestián Hněvkovský opěvoval jej svými verši. — Z českých hudebních emigrantů, žijících ve Vídni, intenzivně se věnoval klavírní tvorbě Vojtěch Jírovec (1763–1850). Jeho miniaturní valčíky svědčí o tom, že přece jenom neutonul v moři vídeňského haydnovsko-mozartovského klasicismu, neboť jsou naplněny českým lidovým nápevným prvkem svěžího melodického půvabu, který později zmonumentalisoval Smetana ve svých Českých tancích. Podle všeho tu jde o první klavírní stylisace českých valčíkových typů. — K výrazným postavám českého národního probuzení patří Jan Theobald Held (1770–1821), známý český lékař-buditel a lidumil, děkan lékařské fakulty a rektor pražské university. Jeho portrét nám mistrně vykreslil Alois Jirásek v románu F. L. Věk, kde vystupuje také jako nadšený hudebník a skladatel písní. Pod pseudonymem Jan Orebek vydal Šestero selských písní na texty Karla Sudimíra Šnajdra, v nichž doznívá zastaralá anakreontika a požívačná poesie sklonku 18. století. Půvabné, vtipné a výrazově jemné Menuetto scherzoso je pěkným dokladem Heldova bezprostředního hudebního nadání. — Náš výběr skladeb uzavíráme Tanečním rejem Jana Augustina Vitáska (1770–1839), žáka Fr. X. Duška a důsledného strážce mozartovské tradice v Praze. I když vytvořil svá nejvýznamnější díla v oboru chrámové hudby, přece věnoval také zvýšenou pozornost klavírní skladbě, a to už z toho důvodu, že sám byl znamenitým klavírním virtuosem. Skladba Taneční rej je vyňata z původní klavírní verze Vitáskova melodramatu David. Svým prostým hudebním výrazem se řadí k typickým skladbám českého hudebního obrození z okruhu Škroupovy Fidlovačky a předběznové vlastenecké písně.

Jan Racek

ЧЕШСКИЕ КЛАССИКИ В ТВОРЧЕСТВЕ ДЛЯ ФОРТЕПИАНО

Творчество для ф.—п. соло в чешских областях начинает развиваться только в 18-ом столетии, т. е. довольно поздно сравнительно с развитием мирового ф.—п. творчества. Причиной этого было прежде всего мало утешительное политическое и народнохозяйственное положение после битвы на Велой горе и в значительной мере также односторонний культ церковной вокальной музыки. Первые документы о творчестве музыки для фортепиано соло появляются у представителей чешской музыкальной эмиграции, как она развивалась в соответствии с развитием выдающихся заграничных Музыкальных школ. В эпоху позднего барокко имеются здесь именно ф.—п. сочинения Яна Дисмана Зеленки (1679–1745) и Яна Заха (1699–1773). Ф.—п. сочинения Зеленки, которые по своим достоинствам сравнивались с Баховским Темперированным ф.—п., не сохранились. Ф.—п. творчество Заха по своему звуковому содержанию было еще целиком связано с техникой клавицимбала и вследствие этого было далеко от чешского ф.—п. стиля. Свообразные черты чешского ф.—п. стиля найдем, однако, уже в творчестве Иржи Антонина Бенды (1722–1795), одного из замечательных явлений в чешской музыкальной эмиграции и творца сценической мелодрамы, прожившего большую часть своей жизни в Готе в Тюрингии. В его ф.—п. сочинениях, особенно в свободных темах уже настойчиво звучат предвестники Бетховенского пафоса. Наоборот, известный пражский органист Фр. Ксавер Брикси (1733–1771) уже довольно рано отошел от патетической музыкальной речи и прокладывал новые пути чешскому музыкальному классицизму. В своих произведениях, где он отдает должное элементам чешской народной мелодики, он создает предпосылки к образованию Моцартовского стиля. Относительно мало известен Иосиф Антонин Штепан (1726–1794), выступавший под италянизированным именем Стефан и бывший придворным пианистом и учителем ф.—п. в Вене. В его песнях и ф.—п. сочинениях также сквозит народная песенная стихия, как о том свидетельствуют, например, его ф.—п. вариации на песню с чешским текстом. Чешский мелодический элемент проявляется также в ф.—п. творчестве Франтишка Ксавера Душка (1731–1799), супруга Иозефины Душковой, известной чешской певицы и приятельницы Моцарта. Душек, подобно Штепану, учился в Вене у Хр. Вегензейля. В его ф.—п. сочинениях мы уже находим тоны музыкальной речи раннего романтизма. К ученикам Душка принадлежал Леопольд

Кожелуг (1752—1818), с 1792 года Венский придворный капельмейстер и камерный композитор после Моцарта. Его музыкальная речь имеет преимущественно характер гайдновско-моцартовской речи, однако своей свежей мелодикой и гармоническим многообразием является уже предвестницей романтической музыкальной выразительности. Его Пастораль насыщена пастушеско-буколическим музыкальным выражением мелоса чешского происхождения. К чешской музыкальной эмиграции, направлявшейся в Берлин, принадлежит Антонин Франтишек Бечваржовский (1754—1808). Его значение заключается в инструментальной музыке, прежде всего в сочинениях для ф.-п.: и его мелодика имеет чешский характер. В атмосфере Моцартовского классицизма вращается творчество Павла Враницкого (1756—1808), несмотря на то, что то здесь, то там проявляются скромные признаки романтического музыкального выражения. Ритмически остро подчеркнутое и стремительно несущееся к концу Presto было предназначено для балета. — Мало известно ф.-п. творчество Матуша Алоиза Цибулки (1768—1845), работавшего в театрах в Граце и в Будапеште. Он писал главным образом мелодически простенькую танцевальную музыку, вариации для ф.-п. и романсы и песни в Моцартовском стиле. Музыкальному творчеству для ф.-п. много сил посвятил Войтех Йировец (1763—1850), работавший в Вене. Его миниатюрные вальсы своим чешским мелодическим элементом свидетельствуют о том, что он не утонул в море венского классицизма. К выразительным представителям чешского национального возрождения принадлежит Ян Теобальд Гельд (1770—1821), известный деятель чешского возрождения, благотворитель-лекарь, декан медицинского факультета и ректор Пражского университета. Изящное остроумное и деликатное по своим средствам выражения Menuetto scherzoso является прекрасным доказательством непосредственного музыкального таланта Гельда. Избранное собрание сочинений заканчиваем Роем танцев Яна Августина Витаска (1770—1839), ученика Фр. Кс Душка и строгого хранителя моцартовской традиции. Он создал свои замечательные произведения в области церковной музыки, но как знаменитый пианист посвятил много внимания и ф.-п. творчеству. Его Рой танцев взят из оригинальной версии Витасковой мелодрамы „Давид“.

Переводил С. П. Орлов

Ян Рацек

TSCHECHISCHE KLASSIKER DER KLAVIERMUSIK

Solo-Klavierkompositionen entstehen in den Böhmisches Ländern erst im 18. Jahrhundert, was im Verhältnis zur Entwicklung dieser Kunstgattung in der Weltliteratur eine erhebliche Verspätung bedeutet. Dieser Umstand ist vor allem den unerfreulichen Verhältnissen auf politischem, wirtschaftlichem und gesellschaftlichem Gebiete nach der Schlacht am Weißen Berge, und nicht zuletzt auch der einseitigen Pflege vokaler Kirchenmusik zuzuschreiben. Die ersten Zeugnisse von Solo-Klavierkompositionen finden wir bei Angehörigen der tschechischen Musik-Emigration, die sich im Einklang mit bedeutenden ausländischen Musikschulen entwickelte. In der Zeit des späten Barocks sind es namentlich die Klavierkompositionen von Johann Dismas Zelenka (1679—1745) und Johann Zach (1699—1773). Zelenkas Klavierkompositionen, die wegen ihres ungewöhnlichen Wertes mit Bachs Wohltemperiertem Klavier verglichen wurden, sind uns nicht erhalten geblieben. Zachs Klavierkompositionen stehen, was ihre klangliche Ausstattung betrifft, im Banne der Spieltechnik des Cembalo und sind deshalb vom typischen tschechischen Klavierstil entfernt. Besondere Merkmale des tschechischen Klavierstils finden wir bereits in den Werken des Komponisten Georg Anton Benda (1722—1795), einer der beachtenswertesten Persönlichkeiten der tschechischen Kunstmigration, Schöpfers des szenischen Melodramas, der den größten Teil seines Lebens im thüringischen Gotha verbrachte. In seinen Klavierkompositionen, besonders in den langsamen Sätzen, melden sich bereits entschiedene Anzeichen des schaffenden Pathos beethovenscher Art. Demgegenüber löste sich Fr. Xaver Brixi (1732—1771), ein berühmter Prager Organist, frühzeitig von der pathetischen Musiksprache los und bahnte dem tschechischen musikalischen Klassizismus neue Wege. Mit seinen Kompositionen, in denen er Elemente volkstümlicher Melodik wertete, schafft er Vorbedingungen zum Kompositionsstil Mozarts. Verhältnismäßig wenig bekannt ist Josef Anton Štěpán (1726—1794), der unter dem Namen Steffan als Hofkomponist und Klavierlehrer in Wien wirkte. In seinen Liedern und Klavierkompositionen bringt er volkstümliche nationale Elemente zur Geltung; zum Beispiel

seine Klaviervariationen auf ein Lied mit tschechischem Text. Melodische tschechische Elemente verwendet in seinen Klavierkompositionen auch Franz Xaver *Dušek* (1731–1799), der Gatte von Josefine Dušková, der berühmten, mit Mozart befreundeten tschechischen Sängerin. In Dušeks Klavierkompositionen stoßen wir bereits auf Anzeichen frühromantischer musikalischer Ausdrucksmittel. Sowohl Dušek, wie auch Štěpán studierten in Wien bei Chr. Wagenseil. Zu Dušeks Schülern gehört Leopold *Koželuh* (1752 bis 1818); seit 1792 Hofkapellmeister in Wien und Mozarts Nachfolger als Kammerkomponist. Seine musikalische Sprache weist vorwiegend haydnisch-mozartischen Charakter auf; durch ihre frische Melodik und ihr mannigfaltiges harmonisches Empfinden ist sie jedoch bereits ein Vorbote romantischer musikalischer Ausdrucksweise. Sein Pastorale ist von bukolischem musikalischen Charakter tschechischen melodischen Ursprunges getragen. Zur tschechischen nach Berlin gerichteten Kunstemigration gehört Anton Franz *Bečvářovský* (1754–1823). Seine Bedeutung besteht in der Instrumentalmusik, besonders in seinen Klavierkompositionen; auch seine Melodik trägt tschechischen Charakter. Im Geiste mozartischen Klassizismus bewegen sich die Kompositionen Paul *Vranickýs* (1756–1808), wenn auch hie und da bescheidene Anzeichen romantischer Ausdrucksmittel auftauchen. Das rhythmisch akzentuierte und in seiner Bewegung beschwingte Presto entstand als Balletmusik. Wenig bekannt sind die Klavierkompositionen von Alois *Cibulka* (1768–1845), der an Bühnen in Graz und Budapest tätig war. Er schrieb vorwiegend melodisch gefällige Tanzkompositionen, Klaviervariationen und Lieder im Stile Mozarts. Ein eifriger Schöpfer von Klaviermusik war der in Wien wirkende Adalbert *Jírovec* (1763–1850). Seine Miniaturwalzer zeugen durch ihren melodischen tschechischen Charakter davon, daß er doch nicht ganz in dem Meer des Wiener Klassizismus versunken war. Zu den markanten Persönlichkeiten der nationalen tschechischen kulturellen Wiedergeburt gehört Johann Theobald *Held* (1770–1821), ein bekannter tschechischer Vorkämpfer, menschenfreundlicher Arzt, Dekan der medizinischen Fakultät und Rektor der Prager Universität. Das reizende, witzige und zarte Menuetto scherzoso liefert einen gediegenen Beweis seiner unmittelbaren musikalischen Begabung.

Die Auswahl der Kompositionen schließen wir mit dem Tanzreigen von Johann Augustin *Vitásek* (1770 bis 1839), dem Schüler Fr. X. Dušeks, einem konsequenten Hüter der mozartischen Tradition in Prag. Seine bedeutendsten Werke schuf er auf dem Gebiete der Kirchenmusik, wendete jedoch als hervorragender Pianist seine Aufmerksamkeit auch Klavierkompositionen zu. Der Tanzreigen ist der ursprünglichen Fassung des Melodramas „David“ von Vitásek entnommen.

Deutsch von Adolf Langer

Jan Racek

THE CZECH CLASSICS OF PIANOFORTE MUSIC

Composition for pianoforte first developed in the Czech Lands during the 18th century, which was very late as compared with other countries. This time-lag was due mainly to the unfavourable political and socio-economic conditions following the Battle of the White Mountain (1620), but also, in no small degree, to the one-sided cultivation of vocal church music. The first examples of piano-forte music appear among Czech musicians in emigration under the fostering influence of notable foreign schools of music. In the period of Late Baroque these include especially the pianoforte compositions of Jan Dismas *Zelenka* (1679–1745) and of Jan *Zach* (1699–1773). Zelenka's compositions for the solo instrument, which were compared for their remarkable qualities with Bach's Wohltemperiertes Clavier, have not come down to us. Zach's compositions are, in their tone colouring, still closely bound up with cembalo technique and so have little in common with typical Czech piano style. Elements of specifically Czech piano style are to be found, however, in the piano compositions of Jiří Antonín *Benda* (1722–1795), one of the most notable personalities among Czech musicians abroad and the creator of the scenic melodrama, who spent most of his life in Gotha in Thuringia. In his works for piano, especially in the free movements, the intimations of Beethoven's creative pathos make themselves heard ever more insistently. F. X. *Brixl* (1732–1771), the celebrated Prague organist, on the other hand, very soon shook himself free of the pathetic forms of musical expression and struck out on the new path of Czech musical classicism. In his compositions, in which we frequently come across elements of Czech folk-melody, the musical soil is being prepared out of which Mozart's compositional style was later to grow.

Relatively little is known of Josef Antonín Štěpán (1726–1794) who, under the name of Steffan, was Court pianist and teacher of piano in Vienna. In his songs and works for piano, national and folk-song elements are present as, for instance, in his piano variations on a song with a Czech text. Czech melodic elements also appear in the piano compositions of F. X. Dušek (1731–1799), the husband of Josephine Dušková, the famous Czech singer and friend of Mozart. Both Dušek and Štěpán were pupils of Christoph Wagenseil in Vienna. In Dušek's music we catch the first tones of early Romanticist expression. Among his pupils was Leopold Koželuh (1752–1818), from 1792 Court Kapellmeister in Vienna and Court Composer in succession to Mozart. His musical idiom is predominantly Haydn–Mozart in character, his melody fresh and spontaneous, while the wealth and variety of his harmonic resources already herald the coming period of Romanticism. His Pastorale, included in this selection, is built up on the structural elements of Czech bucolic musical expression.

Among the Czech musician-emigrés who gravitated towards Berlin, Antonín František Bečvářovský (1754 to 1823) is noteworthy for his instrumental music and especially for his compositions for pianoforte. His work, too, has a strongly Czech colouring.

The work of Pavel Vranický (1756–1808) still moves almost entirely in the atmosphere of Mozartian classicism, though here and there indications of coming change are not wanting. The sharply accented rhythm and dynamic force of the Presto reflect its origin as ballet music.

Less generally known is the work of Alois Cibulka (1768–1845), who was connected with the theatres in Graz and Pesh. He composed mainly dance music, variations for piano and songs in Mozartian style for a more or less popular audience.

Vojtěch Jírovec (1763–1850) worked in Vienna and devoted himself more intensively to piano composition. His waltzes, with their undeniably Czech melodic echoes, are proof that his native musical tradition was not completely submerged in the flood of Viennese classicism.

One of the outstanding figures of the Czech National Awakening is that of Jan Theobald Held (1770–1821), the well-known Czech physician and philanthropist, Dean of the Medical Faculty and Rector of the Prague University. Charming, witty and delicately expressive, the Menuetto scherzoso is an excellent example of the high order of Held's musical talent.

This selection of compositions concludes with a Round Dance by Jan Augustin Vitásek (1770–1839), a pupil of F. X. Dušek and a strict upholder of the Mozartian tradition in Prague. His best work was done in the field of church music but, as an accomplished pianist, he took a special interest in piano composition. His Round Dance is taken from the original piano version of Vitásek's melodrama, David.

Translated by V. Křípner

Jan Racek

LES CLASSIQUES TCHÈQUES DE PIANO

Les compositions pour piano seul ne commencent à paraître dans les pays tchèques qu'au 18e siècle, ce qui, par comparaison avec l'histoire du développement mondial de ce genre de musique, signifie un grand retard. La raison en est surtout l'état désolé dans lequel se trouvaient les affaires politiques, économiques et sociales du pays après la bataille de la Montagne-Blanche, ainsi que le fait qu'on y avait cultivé de préférence la musique sacrée. On trouve les premières compositions pour piano seul chez les musiciens tchèques émigrés dont la formation s'était faite dans l'esprit de principales écoles de musique de l'étranger. A l'époque du baroque avancé, il faut citer surtout les compositions pour piano de Jan Dismas Zelenka (1679–1745) et de Jan Zich (1699–1773). Celles de Zelenka, qui ont une grande valeur et que l'on a comparées souvent au Piano tempéré de Bach, ne se sont pas conservées. Les oeuvres de Zich qui se rattachent encore complètement, par leur caractère musical, à la technique des clavecinistes, restent étrangères au style de piano typiquement tchèque. Cependant, les éléments individuels de ce style se trouvent déjà dans l'oeuvre de Jiří Antonín Benda (1722–1795), qui fut une des figures les plus remarquables parmi les musiciens tchèques émigrés. Créateur du mélodrame scénique, il passa la majeure partie de sa vie à Gotha en Thuringe. Dans ses compositions pour piano, particulièrement dans leurs mouvements livres, on sent déjà des indices bien marqués de la puissance créatrice de Beethoven. Par contre, Fr. Xav. Brixl (1732–1771), organiste pragois distingué, renonça bientôt au langage musical pathétique et se

mit à frayer au classicisme musical tchèque les chemins nouveaux. Dans ses oeuvres, où il réussit à utiliser les éléments mélodiques populaires tchèques, il prépare l'avènement du style de Mozart. — Relativement très peu connu est Josef Antonín Štěpán (1726—1794) qui, sous le nom Steffan, exerça la profession de pianiste à la cour et de professeur de piano à Vienne. Dans ses chansons et dans ses compositions pour piano, l'élément mélodique national et populaire se fait valoir aussi, comme le prouvent d'ailleurs les variations pour piano composées sur une chanson à texte tchèque. — L'élément mélodique tchèque se laisse constater aussi dans les compositions pour piano de František Xaver Dušek (1731—1799), époux de la célèbre cantatrice tchèque et amie de Mozart, Josefa Dušková. Dušek, tout comme Štěpán, fit ses études de musique à Vienne chez Chr. Wagenseil. Dans ses oeuvres, on rencontre déjà une sonorité qui annonce le début du romantisme. Parmi les élèves de Dušek citons Leopold Koželuh (1752—1818), chef d'orchestre, à partir de 1792, à la cour de Vienne, et compositeur de la musique de chambre le plus en vue après Mozart. Son langage musical a la plupart du temps le caractère de celui de Haydn et de Mozart; cependant, la mélodie fraîche de ses oeuvres et leur harmonie polyphonne annoncent déjà l'avènement de l'expression musicale romantique. Sa „Pastorale“ se distingue par sa mélodie bucolique d'inspiration tchèque. — Un des membres de l'émigration tchèque qui était attirée par Berlin fut Antonín František Bečvářovský (1754—1823). Il se distingua surtout par ses compositions pour piano. Ses mélodies, elles aussi, ont un caractère tchèque. — Les oeuvres de Pavel Vranický (1756—1808), tout en étant imprégnées de l'atmosphère du classicisme mozartien, montrent déjà parfois quelques traits caractéristiques de l'expression romantique. Le „Presto“ mouvementé, au rythme accentué, fut composé comme air de ballet. — On connaît très peu les compositions pour piano de Matouš Alois Cibulka (1768—1845), qui fut engagé aux théâtres de Graz et de Budapest. On lui doit notamment quelques morceaux de danse mélodiquement simples, des variations pour piano et des chansons conçues dans le style de Mozart. — Vojtěch Jiřovec, qui vécut à Vienne, se consacra entièrement à la composition d'oeuvres de piano. Ses valse-miniatyres où l'on distingue des éléments mélodiques tchèques, témoignent de son originalité que même les vagues du classicisme viennois ne réussirent pas à submerger. — Jan Theobald Held (1770—1821), éveillé de la nation, médecin philanthrope, doyen de la Faculté de Médecine et recteur de l'Université de Prague, est une des figures très caractéristiques de l'époque du réveil de la conscience nationale tchèque. Son „Menuetto scherzoso“, délicieux, spirituel et fin, est une charmante preuve du talent primesautier de Held. — Nous terminerons notre recueil de compositions avec la „Ronde“ par Jan Augustin Vitásek (1770—1839), élève de Fr. X. Dušek et conservateur pieux de la tradition mozartienne à Prague. C'est dans le domaine de la musique sacrée qu'il créa ses oeuvres les plus remarquables. D'autre part, excellent pianiste, il se consacra dans une large mesure à la composition des pièces pour piano. Sa „Ronde“ est extraite de la version originale pour piano de son mélodrame „David“.

Traduit par V. Kripner

Jan Racek

PRAMENY A LITERATURA

Podrobnou evidenci klavírních skladeb českých skladatelů z 18. století a z první poloviny 19. století nalezneme v ústředním soupisovém katalogu hudebních bohemi a moravik, který je uložen v hudebně historickém oddělení Moravského musea v Brně. Viz též Robert Eitner: Biographisch-bibliogr. Quellenlexikon der Musiker und Musikgelehrten (Lipsko 1900—4, 10 svazků) a Pazdírkův hudební slovník II. Brno 1937. Z klavírních skladeb českých skladatelů z období hudebního klasicismu vyšly dosud tiskem skladby Bendovy, Myslivečkovy, Koželuhovy, Duškovy, Duškovy, Tomáškovy, Voříškovy a j., zvláště v edici K. Emingerové „Výběr klavírních skladeb starých českých mistrů“ (Praha, K. J. Barvitius) a v další její edici „České sonatiny“ (tamtéž). Česká klavírní tvorba z období klasicismu byla dosud nejsoustavněji vydána v edici Karla Hůlky „Album starších českých mistrů“ (celkem 8 sešitů, Praha, Fr. A. Urbánek) a v „Albu homofonních skladeb starších českých skladatelů“, které sestavil roku 1927 Josef Jiránek (Praha, Mojm. Urbánek, 1927). Bendovy klavírní skladby vydal Josef Jiránek v edici „Jiří Benda: Sonáty a sonatiny“ (Praha, M. Urbánek). Dále je nutno uvést sbírku Josefa Flegla „Čeští mistři 18. století“ (Praha, M. Urbánek, 1936). Dr. Václav Štěpán počal vydávat v České akademii věd a umění roku 1926 sbírku „Starší čeští mistři“, v níž vyšly pouze klavírní skladby V. J. Tomáška. Ve sbírce Musica antiqua bohemia vydány J. H. Voříška Impromptus a Sonata op. 20, Fr. X. Duška Sonaty, a v Edici českých klasiků Fugy Ant. Rejchy.

Z literatury uvádíme pouze díla encyklopedická a synthetická. Chr. d'Elvert: Geschichte der Musik in Mähren und Oesterreich-Schlesien. Brno 1873. Josef Srb-Debrnov: Dějiny hudby v Čechách a na Moravě. Praha 1891. — Alois Hnilička: Portréty starých českých mistrů hudebních. Praha 1922. — Alois Hnilička: Profily české hudby v první polovině 19. století. Praha 1924. — Alois Hnilička: Kontury vývoje hudby poklasické v Čechách. Praha 1935. — Gracian Černušák: Dějepis hudby II. díl. Brno 1931. — Gracian Černušák: Přehledný dějepis hudby II. Brno 1947. — Vladimír Helfert: Jiří Benda I.—II. sv. Brno 1929 a 1934. — Jan Racek: Česká hudba od

nejstarších dob do počátku 19. století. Praha-Brno 1949. — Igor Belza: Očerki razvitija češskoj muzykaľnoj klassiki. Moskva 1951. — A. D. Aleksejev: Klavirnoje iskusstvo. Moskva 1952.

Na gramofonových deskách je ze starší klavírní tvorby české nahrána J. L. Dusíka: Sonata fis-moll (O. Vondrovic), Supraphon 2251—52—V, J. H. Voříška Fantasie op. 12 (V. J. Sýkora), 2355-V, Jos. Jelínka Sonata C-dur a L. A. Koželuha Allegro F-dur (O. Kredba), MBA 13035.

Jan Racek

VYDAVATELSKÁ ZPRÁVA

Opíraje se o textové předlohy různého druhu, rukopisy, staré tisky i novější edice, stanovil si vydavatel tyto hlavní zásady: Text, pokud se *intonace* týče, je převzat z textových předloh. Kritika se omezila na korekturu zřejmých písařských či tiskových omylů. Jinak se zásahy do textu soustředily na interpretační výklad ozdob v duchu dnešních názorů. Pouze poslední číslo sbírky, Vitáskův Taneční rej, byl podroben menší úpravě i v jiném směru: škrtnuty dvě ne právě vkusné a hudební proud rušící kadence a v codě upraveny doprovodné figurace levé ruky ve prospěch snazší hratelnosti a nástrojové působivosti. (Originál měl v onom místě příliš charakter klavírního výtahu).

Frázování a dynamika, jež v některých předlohách chyběly docela a v jiných byly traktovány jen zcela nahodile a kuse, byly vydavatelem vypracovány samostatně na základě slohového typu skladby i moderních interpretačních poznatků.

Údaje *tempové* leckde chyběly docela a byly doplněny. Pokud je předloha obsahovala a neodporovaly hudební logice, byly ponechány.

Pedalisace a návrhy prstokladů jsou výlučně z pera upravovatele. Zásadou byla přehlednost a snadná hratelnost při naprostém respektování slohových zvláštností.

Za *textové předlohy* sloužily vydavateli:

K sonatinám A-dur a G-dur Jiřího Bědy sbírka Deutsche Klaviermusik des 17. und 18. Jahrhunderts, 6. svazek, č. 1 a 4. Text této sbírky je pořízen na základě rukopisných originálů.

Andantino ze sonáty d-moll Jiřího Bědy je převzato z tisku Sei sonate per il cembalo solo, composte da Giorgio Benda, Maestro etc. etc., stampate da Giorgio Ludovico Winter a Berlino 1757.

F. X. Brixioho Presto a Andante z Partity pro cembalo se opírá o neznámý dosud rukopis pětivěté suity pro cembalo (ze soukromé sbírky).

J. A. Štěpána Menuet pořízen je z rukopisu sonáty pro cembalo ze sbírek Národního musea v Praze.

F. X. Duška Andante a Allegro vyňato je z taktéž rukopisné sonáty G-dur pro clavicembalo, ze sbírek kdysi Schönborn-Lobkovicových.

L. Koželuha Pastorale, Andantino a Gigue má svůj původ v dobovém tisku autorova baletu „La ritrovata figlia di Ottone II.“ z majetku Universitní knihovny v Praze. Klavírní znění baletu je patrně originál.

Řada baletů oné doby byla totiž hrána jen s průvodem klavíru a orchestrální znění k nim nebylo vůbec pořizováno.

Text *Bečvařovského* Polonézy převzat z edice „Česká hudba“ v Kutné Hoře, ročník 1928/29.

Vranického Presto vydáno podle textu baletu La vendemia z majetku schwarzenberského zámeckého archivu v Českém Krumlově.

Oporou *Cibulkova* Menuetu je text rukopisu, pocházejícího ze zbytků někdejšího archivu křivoklátského, nyní v majetku Národního musea.

Jírovcovy *Valčíky* jsou vyňaty z původního tisku „XII. Walzes pour le Pianoforte par A. Gyrowetz.“ Vienne, Schreyvogel.

Heldovo Minuetto scherzoso otištěno podle předlohy soukromého vydání J. Miloty, Praha 1935.

Skladbě *Vitáskově* přisoudil jméno Taneční rej vydavatel. Název textové předlohy zní: Ballett aus dem Melodrama David. Skladba vyšla v Praze u Marca Berry.

V. J. Sýkora

1. <i>Jiří Benda</i> : Sonatina (A-dur)	10
2. <i>Jiří Benda</i> : Sonatina (G-dur)	12
3. <i>Jiří Benda</i> : Andantino (Sonata d-moll)	13
4. <i>František Xaver Brixl</i> : Presto (Partita per il clavicembalo)	15
5. <i>František Xaver Brixl</i> : Andante (Partita per il clavicembalo)	19
6. <i>Josef Antonín Štěpán</i> : Minuetto (Sonata Es-dur per il clavicembalo)	21
7. <i>František Xaver Dušek</i> : Andante ed Allegro (Sonata G-dur)	24
8. <i>Leopold Koželuh</i> : Pastorale	30
9. <i>Leopold Koželuh</i> : Andantino	32
10. <i>Leopold Koželuh</i> : Gigue	34
11. <i>Antonín Felix Bečvářovský</i> : Polonaise	36
12. <i>Pavel Vranický</i> : Presto	38
13. <i>Matouš Alois Cibulka</i> : Minuetto	39
14. <i>Vojtěch Jiřovec</i> : Valses	40
15. <i>Jan Theobald Held</i> : Minuetto scherzoso	44
16. <i>Jan Augustin Vitásek</i> : Taneční rej (La danza)	47

Pořadí obtížnosti jednotlivých skladeb (od nejsnazších k nejtěžším):

12, 14, 13, 6, 15, 11, 9, 8, 1, 2, 16, 5, 7, 3, 10, 4

Musica Antiqua Bohemica № XIV

ČEŠTÍ KLASIKOVÉ I.

PIANO

Redigoval dr Jan Racek - Vybral a revidoval prof. Václav Jan Sýkora - Obálka a grafická úprava
dr František Kršňák

Vydalo Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, n. p., v roce 1953 jako svou 270. publikaci
v redakci hudebnin v Praze

Hlavní redaktor Jan Hanuš - Odpovědný redaktor František Bartoš - Technický redaktor Eugen Jiránek
Korigovali prof. V. J. Sýkora a Karel Šolc

Ryl a tiskl Orbis 3, závod Jiřího Dimitrova Praha VII - Ryto - Ofset - 1. vydání 1953 - Náklad 3.200 výtisků

CENA Kčs 20,—

30110/3 - 65472-2/52-III. - H 1187 - Daň 8‰ - Sazba 20. IX. 1953 - Tisk 3. X. 1953 - Plán. archů
3,705 - Papír 5031, 63/95, 100 g.

First system of musical notation. Treble and bass staves. Key signature: two sharps (F# and C#). The system contains six measures. Dynamics include *f* (forte), *p* (piano), and *f*. Fingerings are indicated with numbers 1, 2, 3, 4. There are also markings for *P* and *x*.

Second system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics include *p* and *mf* (mezzo-forte). The system contains six measures.

Third system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics include *p* and *f*. The system contains six measures. There are markings for *P* and *x*.

Fourth system of musical notation. Treble and bass staves. Dynamics include *p*, *f*, and *p*. The system contains six measures. There are markings for *P*, *x*, and *(5)*.

Fifth system of musical notation. Treble and bass staves. The system contains six measures. There are markings for *4*, *5*, and *3*.

Sixth system of musical notation. Treble and bass staves. The system contains six measures. Dynamics include *legato*, *f*, and *p*. There are markings for *P*, *x*, and *3*.

Footnote musical notation. Treble staff. The system contains two measures. There are markings for *3* and *3*.

Da Capo al Fine

2. SONATINA

Allegretto
non legato

JIRÍ BENDA
(1722 - 1795)

The musical score is written for piano and bass. It consists of six systems of two staves each. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Allegretto' and the articulation is 'non legato'. The dynamics range from *mf* (mezzo-forte) to *f* (forte) and *p* (piano). Fingerings are indicated by numbers 1-5 above or below notes. Pedal points are marked with 'x' below the bass staff. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and repeat signs. The first system begins with a *mf* dynamic and a *p* dynamic. The second system features *f* and *p* dynamics. The third system has a *p* dynamic. The fourth system includes *p* and *f* dynamics. The fifth system starts with *mf* and ends with *p*. The sixth system includes *f* and *p* dynamics and concludes with a first and second ending.

3. ANDANTINO

(SONATA D - MOLL)

JIŘÍ BENDA

(1722 - 1795)

Andantino

*espressivo**p sempre legato*

The musical score is written for piano and bass. It begins with a treble clef and a bass clef, both in 8/8 time. The key signature has two flats (D minor). The tempo is marked 'Andantino' and the mood is 'espressivo'. The first system includes the instruction 'p sempre legato'. The score features a variety of musical elements: eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings such as *p*, *f*, *mp*, *sf*, *pp*, *cresc.*, and *decresc.*. Fingerings are indicated by numbers 1-5. The piece concludes with a repeat sign and the instruction 'etc. simile'.

*) etc. simile

This page contains six systems of musical notation for a piano piece. The notation includes various dynamics, articulation, and fingerings.

System 1: Treble and Bass staves. Dynamics: *mf*, *f*. Fingerings: 2, 3, 2, 4, 1, 5, 4, 1, 3, 5, 2, 1, 5, 4, 1, 4, 3, 2. Pedal: $\frac{1}{4}P$, *P*, *x*, *P*, *P*, *P*, *x*, *P*, *P*, $\frac{4}{x}$.

System 2: Treble and Bass staves. Dynamics: *mf*, *p*. Fingerings: 3, 2, 4, 5, 1, 2, 1, 3, 1, 4, 1, 3, 2. Pedal: $\frac{4}{P}$, *x*, 3, 3, 5, $\frac{2}{4}P$, $\frac{1}{3}P$, $\frac{1}{4}$, *P*, *P*, *P*, *P*, $\frac{\sharp}{P}$, *P*, $\frac{5}{P}$, *P*.

System 3: Treble and Bass staves. Dynamics: *cresc.*, *f*, *f*. Fingerings: 4, 2, 1, 4, 2, 1, 2, 3, 4, 1, 3. Pedal: *x*, *P*, *x*, *P*, *x*, $\frac{3}{x}$, *P*, *x*, *P*, *x*, *P*, *x*.

System 4: Treble and Bass staves. Dynamics: *p*, *f*, *decresc.*, *p*. Fingerings: 4, 2, 1, 4, 1, 3, 2, 5. Pedal: *P*, *x*, $\frac{1}{P}$, *x*, $\frac{\sharp}{4}$, 3, *P*, *x*, *P*.

System 5: Treble and Bass staves. Dynamics: *f*, *p*, *f*, *p*, *mf*, *p*. Fingerings: 4, 2, 1, 3, 2, 1, 4, 5, 2, 1, 4, 2, 2, 4. Pedal: *P*, *x*, *P*, *x*, *mf*, *p*.

System 6: Treble and Bass staves. Dynamics: *pp*, *f*. Fingerings: 3, 2, 4, 5, 4, 1, 2, 5, 1, 3, 2, 2, 3, 1, 4, 2, 4. Pedal: *P*, *x*, 2, 1, 4, 2, 4.

Footnote: *) $\frac{3}{P}$, *x*.

4. PRESTO

(PARTITA PER IL CLAVICEMBALO)

FRANTIŠEK XAVER BRIXI

(1732 - 1771)

Allegro

The musical score is written for a clavichord and consists of six systems of two staves each. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Allegro'. The piece begins with a piano (*p*) dynamic, followed by a fortissimo (*sf*) dynamic, a crescendo (*cresc.*), and a forte (*f*) dynamic. The third system starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and includes various fingerings (1-5) and slurs. The fourth system features a piano (*P*) dynamic and includes a trill. The fifth system includes a trill and a piano (*P*) dynamic. The sixth system includes a trill and a piano (*P*) dynamic. The piece concludes with a final cadence marked with an 'x'.

*) *tr* 132

mf *p* *f* *decresc.*

mf *f* *p*

f *f* *p* *x* *2/4* *p* *x*

cresc. *f* *x* *p*

f *cresc.* *poco* *a* *poco*

*) *tr* 2 132 **) *etc. simile*

First system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *decrescendo* marking. Fingering numbers (1-5) are present above and below notes. The system contains four measures.

Second system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has *mf* and *f* markings. Bass staff has a *P* marking. Fingering numbers are present. The system contains four measures.

Third system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *P* marking. Bass staff has a *P* marking. Fingering numbers are present. The system contains four measures.

Fourth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has *f* and *p* markings. Bass staff has a *P* marking. Fingering numbers are present. The system contains six measures.

Fifth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *P* marking. Bass staff has a *P* marking. Fingering numbers are present. The system contains four measures.

Sixth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has *p* and *f* markings. Bass staff has a *P* marking. Fingering numbers are present. The system contains four measures.

ossia

5. ANDANTE

(PARTITA PER IL CLAVICEMBALO)

FRANTIŠEK XAVER BRIXI
(1732 - 1771)

Andante espressivo

legato sempre

The musical score is written for a single system of a clavichord, featuring a treble and bass staff. The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4. The tempo is 'Andante espressivo'. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings (p, mp, mf, ff, cresc., decresc., poco). Fingerings are indicated by numbers 1-5. Pedal points are marked with 'P' and 'x'. The score is divided into six systems of music.

System 1: Treble staff begins with a slur over the first two measures, marked *p*. Bass staff has a pedal point marked *P* and *x*. Dynamics include *p*, *mp*, and *p*. Fingerings are indicated by numbers 1-5.

System 2: Treble staff continues with a slur over the first two measures, marked *mp*. Bass staff has a pedal point marked *P* and *x*. Dynamics include *mp*, *p*, and *p*. Fingerings are indicated by numbers 1-5.

System 3: Treble staff begins with a slur over the first two measures, marked *cresc.* and *mf*. Bass staff has a pedal point marked *P* and *x*. Dynamics include *cresc.*, *mf*, *p*, and *p*. Fingerings are indicated by numbers 1-5.

System 4: Treble staff begins with a slur over the first two measures, marked *p*. Bass staff has a pedal point marked *P* and *x*. Dynamics include *p*, *p*, and *f*. Fingerings are indicated by numbers 1-5.

System 5: Treble staff begins with a slur over the first two measures, marked *crescendo* and *poco*. Bass staff has a pedal point marked *P* and *x*. Dynamics include *crescendo*, *poco*, *a*, and *poco*. Fingerings are indicated by numbers 1-5.

System 6: Treble staff begins with a slur over the first two measures, marked *ff*. Bass staff has a pedal point marked *P* and *x*. Dynamics include *ff*, *decresc.*, and *mp*. Fingerings are indicated by numbers 1-5.

H 1187

6. MINUETTO

(SONATA ES-DUR PER IL CLAVICEMBALO)

JOSEF ANTONÍN ŠTĚPÁN
(1726-1797)

Tempo di minuetto

f festivo

P *x*

3 *x* *3* *2* *4* *3* *2* *1* *P* *x*

mf *f* *P* *x*

p *mf cresc.* *f*

mf *f* *P* *x* *Fine*

)* *tr* *) tr*

)* *) tr*

TRIO
risoluto

f non troppo legato

The musical score consists of six systems of staves. The first system includes a treble and bass staff with a key signature of three flats and a 3/4 time signature. The first system is marked with a repeat sign and a double bar line. The second system continues the piece with various musical notations including triplets, dynamics, and fingerings. The third system features a treble staff with a key signature change to two flats and a 3/4 time signature. The fourth system includes a treble and bass staff with a key signature of two flats and a 3/4 time signature. The fifth system features a treble and bass staff with a key signature of two flats and a 3/4 time signature. The sixth system features a treble and bass staff with a key signature of two flats and a 3/4 time signature.

Key musical elements include:

- First System:** Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of three flats and a 3/4 time signature. Bass staff has a key signature of three flats and a 3/4 time signature. The first system is marked with a repeat sign and a double bar line.
- Second System:** Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of three flats and a 3/4 time signature. Bass staff has a key signature of three flats and a 3/4 time signature. The second system is marked with a repeat sign and a double bar line.
- Third System:** Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of two flats and a 3/4 time signature. Bass staff has a key signature of two flats and a 3/4 time signature. The third system is marked with a repeat sign and a double bar line.
- Fourth System:** Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of two flats and a 3/4 time signature. Bass staff has a key signature of two flats and a 3/4 time signature. The fourth system is marked with a repeat sign and a double bar line.
- Fifth System:** Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of two flats and a 3/4 time signature. Bass staff has a key signature of two flats and a 3/4 time signature. The fifth system is marked with a repeat sign and a double bar line.
- Sixth System:** Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of two flats and a 3/4 time signature. Bass staff has a key signature of two flats and a 3/4 time signature. The sixth system is marked with a repeat sign and a double bar line.

First system of musical notation. Treble staff: 2, 3, 4, 1, 2, 1, 2, 3, 4. Bass staff: 4, 5, 3, 1, 2, 5, 1, 2. Dynamics: *P*, *x*.

Second system of musical notation. Treble staff: 1, 2, 1, 4, 5, 4, 5, 4. Bass staff: 3, 5, 1, 2, 1, 1, 1, 2, 1, 1. Dynamics: *P*, *x*. *non troppo legato*

Third system of musical notation. Treble staff: triplet. Bass staff: triplet.

Fourth system of musical notation. Treble staff: 3, 1, 2, 1, 4, 3, 3. Bass staff: 1, 2, 3, 2, 1, 3, 1, 2, 1.

Fifth system of musical notation. Treble staff: 2, 5, 4, 2, 5, 4, 1, 3. Bass staff: 5, 3, 4, 4, 4, 2, 5, 3, 5, 2, 1. Dynamics: *P*, *f*, *x*.

Sixth system of musical notation. Treble staff: 3, 2, 1, 3, 2. Bass staff: 2, 5, 3, 5, 2, 2, 1, 2, 5. Dynamics: *P*, *ff*, *x*.

Minuetto da Capo al Fine

7. ANDANTE ED ALLEGRO

(SONATA G-DUR)

FRANTIŠEK XAVER DUŠEK
(1731 - 1799)

Andante

p molto legato

pp

p

cresc.

mf

p *espres.*

cresc. poco a poco

f

p

p sempre

molto legato

P x

First system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff begins with a *pp* dynamic marking. The system includes various fingerings (e.g., 4 (5), 1, 2, 1, 5, 4, 1, 2, 1, 2, 3, 1, 3) and articulations (accents, slurs). A *p* dynamic marking appears in the middle of the system.

Second system of musical notation. Treble and bass staves. The system includes various fingerings (e.g., 2, 5, 3, 2, 1, 3, 2, 1, 5, 3, 1, 2, 1, 2) and articulations (accents, slurs). A *P* dynamic marking is present at the beginning.

Third system of musical notation. Treble and bass staves. The system includes various fingerings (e.g., 3, 3, 1, 3, 2, 3, 1, 2, 3, 4) and articulations (accents, slurs). A *p* dynamic marking is present at the beginning. The tempo marking *a tempo* appears in the middle of the system.

Fourth system of musical notation. Treble and bass staves. The system includes various fingerings (e.g., 3, 1, 2, 4, 2, 3, 2, 3, 1, 3, 2, 1, 3, 2) and articulations (accents, slurs). A *pp* dynamic marking is present in the middle of the system.

Fifth system of musical notation. Treble and bass staves. The system includes various fingerings (e.g., 3, 1, 2, 2, 5, 1, 4, 2, 3, 1, 4, 2, 3) and articulations (accents, slurs). A *P* dynamic marking is present at the beginning.

Sixth system of musical notation. Treble and bass staves. The system includes various fingerings (e.g., 1, 4, 2, 4, 3, 2, 2, 5, 3, 4, 4, 5) and articulations (accents, slurs). The tempo marking *cresc. poco a poco* appears in the middle of the system, followed by a *f* dynamic marking.

Footnote musical notation. Two short musical phrases labeled with asterisks (* and **). The first phrase has a *6* marking below it. The second phrase has fingerings (1, 3, 2, 1, 2, 1, 3, 2) and a *3* marking below it.

Allegro

brillante non legato

*) *f* *non legato* *P* *x*

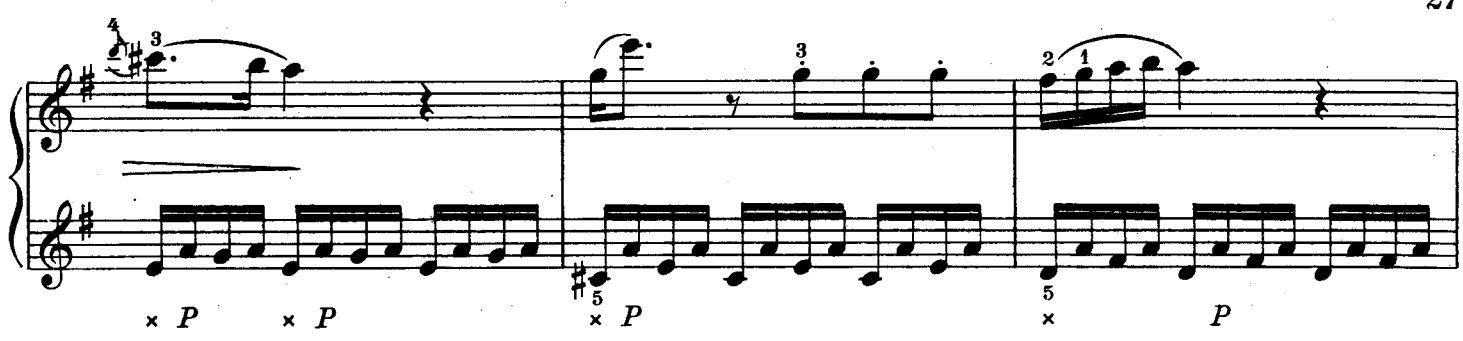
mf *P* *x*

f *x P* *x*

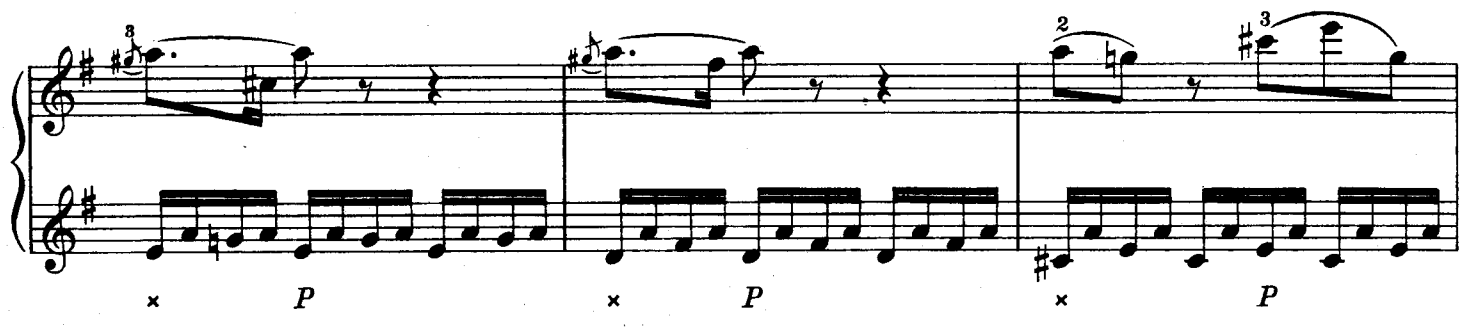
**) *P* *x*

f *P*

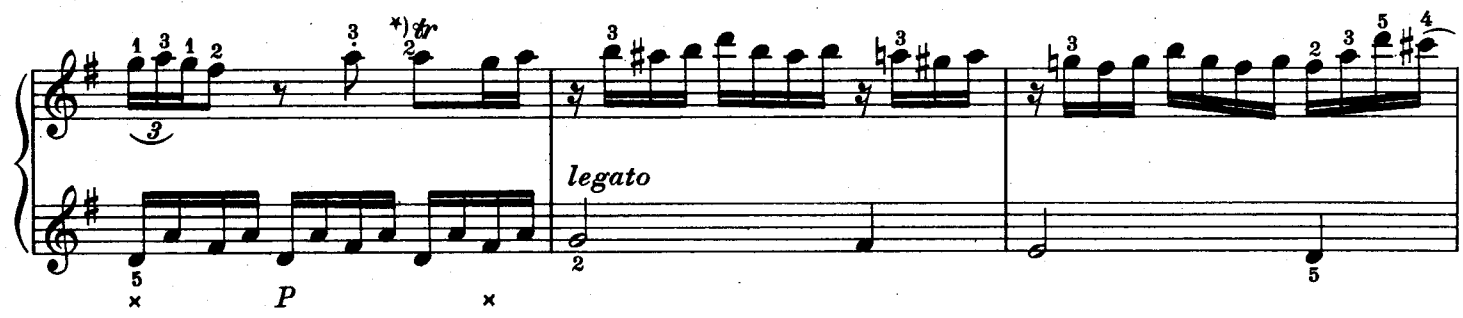
ossia: *etc.*

First system of musical notation. Treble clef, key of D major. The right hand features a melodic line with triplets and slurs. The left hand plays a steady eighth-note accompaniment. Dynamics include piano (P) and accents (x).

Second system of musical notation. Continuation of the first system, maintaining the eighth-note accompaniment and melodic development in the right hand.

Third system of musical notation. The right hand includes a trill marked with an asterisk (*). The left hand has a section marked *legato*. Dynamics include piano (P) and accents (x).

Fourth system of musical notation. The right hand features a trill and various fingerings. The left hand continues with the accompaniment, ending with a double bar line and a final chord.

Fifth system of musical notation. The right hand includes a crescendo (*cresc.*) and a fortissimo (*f*) section marked *risoluto*. The left hand has a piano (*P*) section. Dynamics include piano (P), fortissimo (f), and accents (x).

*)

This page of musical notation consists of six systems of staves. The first system shows a treble and bass staff with a melody in the treble and a bass line in the bass. Dynamics include *f* and *P*. The second system continues the melody with more complex fingering and dynamics like *mf* and *f*. The third system features a more active bass line with dynamics *P* and *x*. The fourth system has a treble staff with a melody and a bass staff with a bass line, including dynamics *f* and *ff*. The fifth system is marked *poco dolce* and *p*, with a long sustained note in the bass. The sixth system continues the melody and bass line, ending with a *cresc.* marking.

A musical score for the song 'The Rose Tree'. The score is written for a piano and voice. The piano part is in the left hand, and the voice part is in the right hand. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The piano part features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The voice part consists of a single melodic line. The score is divided into three measures. The first measure shows the piano introduction and the first vocal entry. The second measure continues the piano melody and the vocal line. The third measure shows the piano accompaniment and the vocal line. The piano part includes various musical notations such as eighth notes, sixteenth notes, and rests. The voice part includes a single melodic line with a few notes. The score is written on a grand staff with a treble and bass clef for the piano and a single treble clef for the voice.

Musical score for "L'Allegretto" by Franz Schubert, Op. 139, No. 3. The score is in G major and 3/4 time. It features a piano (p) accompaniment and a vocal line. The piano part consists of a steady eighth-note pattern in the right hand and a bass line in the left hand. The vocal line begins with a forte (f) dynamic and includes various ornaments and trills. The score is divided into three measures, with the third measure ending with "etc."

[illegible][illegible]

*)

8. PASTORALE

LEOPOLD KOŽELUH

(1752 - 1818)

Andante innocente

Andante innocente

4 1 5 2 4 1

(4) 3 2

5 3 3 2

4 3

mp

P *x* *P* *x* *P* *.* *x* *P* *x* *P*

Musical score for "The Merry Widow" (No. 1) by Franz Lehár. The score is in 2/4 time, key of D major, and consists of 16 measures. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings (P, x).

[illegible]

A musical score for the song "The Rose Tree". The score is written for voice and piano. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 2/4. The melody is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The piano part features a simple harmonic accompaniment with chords and single notes. The melody is a simple, catchy tune. The score ends with a double bar line and the word "Fine".

Poco più mosso

31

mf legato

P

2 4

1 5

2 4

1 2

3

1 4

2 3

P

5

4

(2 1 4)

(3 2 3 1)

1

cresc.

f

p

f

P

x

P

P

P

3 5

2 3

1

1 5

2

5 1

5 2

4 3

5 2

3

1

2

7

x P

3

5

2 1

5

P

x

P

P

x

2 1

3 1

4 2

5 1

4 1

2

x

1 2

P

x

mf legato

P

x

P

x

P

x

legato

cresc.

f

p

mp

P

x

P

x

1 3 2 1 5 2

1 3 2 1 2 4

4 1 3 2 4

3 1 4

4 2 1

5 1

2

1 3

3 1

4

1 4

2 4

rit.

P

x

5

3

5

(1)

P

x

Da Capo al Fine

LEOPOLD KOŽELUH
(1752 - 1818)

H 1187

First system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff contains various chords and single notes with fingerings (e.g., 5 2 1, 4 3, 5 4 2, 5 3 2, 4 2, 5, 1, 3, 1, 3, 5 4, 5 1, 4, 3 1, 3). Bass staff contains chords and single notes with fingerings (e.g., 4, 5, 4, 4, 3, 2, 1 2). Dynamics include *mf* and *P*. A cross symbol 'x' is present below the first measure.

Second system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff contains various chords and single notes with fingerings (e.g., 1 3, 5 4, 5 1, 4, 3, 3 2, 4 2, 5 3, 4, 4 2, 1). Bass staff contains chords and single notes with fingerings (e.g., 1 2 5, 4, 1 5, 2). Dynamics include *p* and *P*. Cross symbols 'x' are present below the second and fourth measures.

Third system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff contains various chords and single notes with fingerings (e.g., 4 1, 5 1, 3 2, 1 3, 2, 1 5). Bass staff contains chords and single notes with fingerings (e.g., 2). Dynamics include *p* and *pp*. Cross symbols 'x' are present below the first and fifth measures.

Fourth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff contains various chords and single notes with fingerings (e.g., 4 1, 3 5, 1, 5 4, 3). Bass staff contains chords and single notes with fingerings (e.g., 2 1, 2). Dynamics include *mp* and *P*. Cross symbols 'x' are present below the second, third, fourth, and sixth measures.

Fifth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff contains various chords and single notes with fingerings (e.g., 5 2 1, 4 2, 1, 5, 4 2, 1, 5 2, 1). Bass staff contains chords and single notes with fingerings (e.g., 2 1, 4 1, 3 2, 2 1, 1 4, 1, 3 2, 2 1, 1 5). Dynamics include *P*. The tempo marking *calando poco a poco* is written above the staff. Cross symbols 'x' are present below the first, third, fourth, and fifth measures.

10. G I G U E

Allegro vivace

LEOPOLD KOŽELUH
(1752 - 1818)

The musical score for "10. GIGUE" by Leopold Koželuh is written for piano and bass. It is in G major (one sharp) and 3/8 time. The tempo is "Allegro vivace". The score consists of five systems of two staves each. The first system begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The piece features various musical notations, including slurs, fingerings (e.g., 1, 3, 5, 4, 2, 5, 3, 2), and dynamics such as piano (*P*), mezzo-forte (*mf*), and forte (*f*). There are also "x" marks below some notes in the bass staff. The piece concludes with a "Fine" marking and a forte (*f*) dynamic.

This page contains six systems of musical notation for a piece in D major. The notation includes piano (P) and bass staves with various musical notations such as fingerings, dynamics, and articulation.

System 1: Treble and Bass staves. Treble staff has fingerings 3 1, 5, 5 2, 4 1, 5 2, 5, 4, 5 4 3, 1. Bass staff has dynamics P, x, P, 1, x, P, 5, x.

System 2: Treble and Bass staves. Treble staff has fingerings 5 4 2, 4, 5 3, 4 1. Bass staff has dynamics P, x, P, x, P, x, P, x. Dynamic markings *p* and *f* are present.

System 3: Treble and Bass staves. Treble staff has fingerings 3 2, 5, 5 2, 4 1, 3 1, 5 2, 4 1, 1, 4. Bass staff has dynamics P, 1, x, P, x, P, x, P, 4, 5, x. Dynamic marking *f* is present.

System 4: Treble and Bass staves. Treble staff has fingerings 4 1, 1 3 2, 3 1, 5 2, 4. Bass staff has dynamics P, x, P, x, P, x, P, x. The instruction *non legato* is written above the treble staff.

System 5: Treble and Bass staves. Treble staff has fingerings 3 1, 5 3, 5 3, 5, 4, 3, 5, 2, 4. Bass staff has dynamics P, x, P, x, P, P, P, P, P, P. The instruction *non legato* is written above the treble staff. Dynamic marking *f* is present.

System 6: Treble and Bass staves. Treble staff has fingerings 1 4, 2 1, 2 3, 3 1, 2 1, 4, 5 2, 4 1, 3 1, 4 1, 4 1, 2 1, 2. Bass staff has dynamics P, x, P, x, P, x, P, x, P, x, P, x.

Gigue da Capo al Fine

11. POLONÉZA

POLONAISE

ANTONÍN FELIX BEČVAŘOVSKÝ
(1754 - 1823)

Maestoso e nobile

The musical score for "11. POLONÉZA" by Antonín Felix Bečvařovský is written for piano. It begins with the tempo and style marking "Maestoso e nobile". The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The score is divided into six systems, each containing a piano (p) and bass (b) staff. The first system starts with a piano (p) dynamic and includes a triplet in the right hand. The second system features a crescendo (cresc.) and a forte (f) dynamic. The third system continues with piano (p) dynamics and includes a triplet. The fourth system also features piano (p) dynamics and a triplet. The fifth system includes a crescendo (cresc.) and a forte (f) dynamic, ending with a "Fine" marking. The sixth system is the "TRIO" section, marked "p con grazia", and begins with a piano (p) dynamic. The score includes various musical notations such as triplets, slurs, and dynamic markings (p, f, cresc.).

First system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *cresc.* marking. Bass staff has a *f* marking. Fingering numbers 1-5 are present. Dynamics *P* and *x* are indicated.

Second system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *mf* marking. Bass staff has a *p* marking. Fingering numbers 1-5 are present. Dynamics *P* and *x* are indicated.

Third system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *cresc. poco a poco* marking. Bass staff has a *f* marking. Fingering numbers 1-5 are present. Dynamics *P* and *x* are indicated.

Fourth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *f* marking. Bass staff has a *p* marking. Fingering numbers 1-5 are present. Dynamics *P* and *x* are indicated.

Fifth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *poco rit.* marking. Bass staff has a *p* marking. Fingering numbers 1-5 are present. Dynamics *P* and *x* are indicated.

Sixth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *poco rit.* marking. Bass staff has a *p* marking. Fingering numbers 1-5 are present. Dynamics *P* and *x* are indicated.

Da Capo al Fine e poi Coda

CODA section of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a *f* marking. Bass staff has a *p* marking. Fingering numbers 1-5 are present. Dynamics *P* and *x* are indicated.

12. PRESTO

PAVEL VRANICKÝ
(1756 - 1808)

The musical score is written for piano and treble clef. It consists of six systems, each with two staves. The key signature is three sharps (F#, C#, G#). The time signature is 8/8. The score includes various musical notations such as dynamics (*f*, *p*, *cresc.*), articulation (*x*), and fingerings (1, 2, 3, 4, 5). The first system begins with a forte (*f*) dynamic in the treble and piano (*p*) in the bass. The second system features a piano (*p*) dynamic in the treble and piano (*p*) in the bass. The third system starts with a piano (*p*) dynamic in the treble and piano (*p*) in the bass. The fourth system begins with a piano (*p*) dynamic in the treble and piano (*p*) in the bass. The fifth system starts with a piano (*p*) dynamic in the treble and piano (*p*) in the bass. The sixth system begins with a piano (*p*) dynamic in the treble and piano (*p*) in the bass. The score concludes with a double bar line.

13. MINUETTO

MATOUŠ ALOIS CIBULKA
(1768-1845)

Grazioso

First system of the Minuetto, featuring piano (p) and forte (f) dynamics, with various fingerings and articulation marks (x) throughout the piece.

TRIO

amabile

Second system of the Minuetto, featuring piano (p) and forte (f) dynamics, with various fingerings and articulation marks (x) throughout the piece.

Minuetto da Capo al Fine

14. VALČÍKY

VALESSES

VOJTĚCH JÍROVEC
(1763-1850)Vivo
non troppo legato

1.

2.

3. *f*

cresc.

4. *p dolce*

5.

p
p legato
P

cresc.
P
P
P
f

decresc.
p
P

6.

p
f
p

f
P
f
p
f

p
pp
pp
poco rit.

7. *p a tempo*

1 (4) 2 5 1 4

P *x* *P* *x*

1 4 2 5 1 3 4

P *x* *P* *x* *P* *x* *P* *x*

1 3 5 3 1 3 4

P *x* *P* *P* *x* *P* *P* *x*

decresc. *p*

8. *p*

3 1 2 1 3 1 3

P *x* *P* *x* *P* *x* *P* *x*

1 3 2 4 1 3 1 2 *P* *x*

mf *P* *x*

P *x* *P* *x* *P* *x* *P* *x*

9.

15. MINUETTO SCHERZOSO

JAN THEOBALD HELD
(1770-1851)

Allegro (non troppo)

A musical score for a piano piece titled "The Rose Tree". The score is written for piano (p) and features a treble and bass staff. The key signature is one flat (B-flat major or D minor). The melody is primarily in the treble staff, with a triplet of eighth notes at the beginning. The bass staff provides harmonic support with chords and single notes. The piece includes a first ending (1.) and a second ending (2.), which leads back to the beginning of the piece. The tempo is marked "Allegretto".

Musical score for "The Rose Tree" in G major, 2/4 time. The score is for a single melodic line on a treble clef staff. The key signature has one sharp (F#). The tempo is marked "Allegretto". The score consists of 16 measures. The melody is characterized by a series of eighth and sixteenth notes, often beamed together. There are several slurs indicating phrasing. The first measure is a whole note G4. The second measure is a half note G4. The third measure is a half note A4. The fourth measure is a half note B4. The fifth measure is a half note C5. The sixth measure is a half note D5. The seventh measure is a half note E5. The eighth measure is a half note F#5. The ninth measure is a half note G5. The tenth measure is a half note F#5. The eleventh measure is a half note E5. The twelfth measure is a half note D5. The thirteenth measure is a half note C5. The fourteenth measure is a half note B4. The fifteenth measure is a half note A4. The sixteenth measure is a half note G4. The word "legato" is written below the first measure.

The musical score for 'The Rose Tree' is presented in a single system. It features a treble and bass staff. The treble staff begins with a treble clef and a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The bass staff begins with a bass clef and the same key signature. The melody in the treble staff is marked with a 'p' (piano) dynamic. It includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, and rests. Fingering numbers (1, 2, 3, 4, 5) are placed above certain notes. A repeat sign with first and second endings is used towards the end of the piece. The word 'Fine' is written at the conclusion of the melody. The bass staff provides a simple harmonic accompaniment with chords and single notes.

First system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a repeat sign and a key signature of three flats. Bass staff has a key signature of three flats and a *p* dynamic. Fingerings: 4 2, 5 2 4 3, 5 4 5 2, 4 2. Dynamics: *p*, *dolce*, *P*, *xP*, *x*, *P*, *x*, *P*.

Second system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of three flats. Bass staff has a key signature of three flats. Fingerings: 3 2, 4 2, 5 2 1, 1. Dynamics: *xP*, *x*, *P*, *x*, *P*, *x*, *P*, *x*, *P*, *x*, *P*, *x*. First and second endings are marked.

Third system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of three flats. Bass staff has a key signature of three flats. Fingerings: 2 1, 2 3 1, 1 4. Dynamics: *P*, *x*, *P*, *x*, *cresc.*, *poco*, *a*, *P*, *x*, *P*.

Fourth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of three flats. Bass staff has a key signature of three flats. Fingerings: 2 5 1, 4 3 1 3. Dynamics: *poco*, *x*, *f*, *decresc.*, *P*, *P*, *P*.

Fifth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of three flats. Bass staff has a key signature of three flats. Dynamics: *p*, *P*, *xP*, *x*, *P*, *x*, *P*.

Sixth system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff has a key signature of three flats. Bass staff has a key signature of three flats. Fingerings: 3, (5) 4 2 1, (4) 5 2 1, 5 3 2 2, 1 2 4 4 3 4 5 1 2. Dynamics: *p*, *xP*, *xP*, *x*, *P*, *x*, *P*, *x*, *P*, *x*, *P*, *x*. First and second endings are marked. *Da Capo al Fine* is written at the end.

16. TANEČNÍ REJ

LA DANZA

JAN AUGUSTIN VITÁSEK
(1770-1839)

Allegro moderato

*non legato**glucoso*

The musical score is written for piano and bass. It begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat major). The tempo is marked 'Allegro moderato'. The first system includes the instruction 'glucoso' and 'non legato'. Dynamics include *mf*, *f*, and *P* (piano). Fingerings are indicated by numbers 1-5. The score features various musical notations including slurs, accents, and repeat signs. The piece concludes with a double bar line and repeat signs.

H 1187

First system of musical notation. The treble staff features a complex melodic line with slurs and fingerings (1, 2, 1, 2, 3, 3, 1, 1, 3, 2, 3). The bass staff provides harmonic support with chords and single notes. Dynamics include *f* (forte) and *P* (piano). There are 'x' marks under some bass notes.

Second system of musical notation. The treble staff continues the melodic development with slurs and fingerings (2, 4, 3, 2, 1, 5). The bass staff has chords and single notes. Dynamics include *P* (piano) and *decresc.* (decrescendo). There are 'x' marks under some bass notes.

Third system of musical notation. The treble staff has a melodic line with slurs. The bass staff has chords and single notes. Dynamics include *p* (piano) and *mf* (mezzo-forte). There are 'x' marks under some bass notes.

Fourth system of musical notation. The treble staff has a melodic line with slurs. The bass staff has chords and single notes. Dynamics include *p* (piano). There are 'x' marks under some bass notes.

Fifth system of musical notation. The treble staff has a melodic line with slurs. The bass staff has chords and single notes. Dynamics include *f* (forte).

Sixth system of musical notation. The treble staff has a melodic line with slurs and fingerings (2, 3, 1, 4, 3, 2, 3, 5, 4, 1). The bass staff has chords and single notes. Dynamics include *mf* (mezzo-forte).

First system of musical notation. The right hand features a series of chords and eighth notes, while the left hand plays a bass line with chords. Dynamics include *sf* (sforzando) and *P* (piano). Fingering numbers 1 and 2 are present.

Second system of musical notation. The right hand continues with chords and eighth notes. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *P* (piano). Fingering numbers 1 and 2 are present.

Third system of musical notation. The right hand features a series of chords and eighth notes, while the left hand plays a bass line with chords.

CODA *ben in tempo*

Fourth system of musical notation, marked CODA and *ben in tempo*. The right hand features a series of chords and eighth notes, while the left hand plays a bass line with chords. Dynamics include *P* (piano). Fingering numbers 1, 2, 3, 4, and 5 are present.

Fifth system of musical notation. The right hand features a series of chords and eighth notes, while the left hand plays a bass line with chords. Dynamics include *f* (forte) and *mf* (mezzo-forte). Fingering numbers 1, 2, 3, 4, and 5 are present.

Sixth system of musical notation. The right hand features a series of chords and eighth notes, while the left hand plays a bass line with chords. Dynamics include *P* (piano). Fingering numbers 1, 2, 4, and 5 are present. The word *legato* is written above the right hand.

First system of musical notation. Treble and bass staves. Treble staff contains sixteenth-note runs with fingerings 1 2 4, 3 5, 2 (5) 4, 2 4 1, 5 2, 5 1, 4 1, 5 1, 1 4. Bass staff contains chords and single notes with fingerings 5, 4, 5, P, 3, 1, 2, 1, 4, P, x.

Second system of musical notation. Treble staff contains sixteenth-note runs with fingerings 1 3, 4 1, 4, 1, 2, 1. Bass staff contains chords and single notes with fingerings P, x, 3, 5.

Third system of musical notation. Treble staff contains sixteenth-note runs with fingerings 1 1, 2, 3, 2, 1, 2, 4. Bass staff contains chords and single notes with fingerings 1 2 4, 4.

Fourth system of musical notation. Treble staff contains sixteenth-note runs with fingerings 4, 1, 2, 3, 4. Bass staff contains chords and single notes with fingerings *cresc.*, *forte sin al fine*, 5 (4), 4, 3, 2, 1, 5 (4), 2, 2, 3, 4.

Fifth system of musical notation. Treble staff contains sixteenth-note runs with fingerings 4, 2, 4, 1, 2, 3, 5, 4, 2, 1. Bass staff contains chords and single notes with fingerings P, x, 2, 2, 2, 3, 3, P.

Sixth system of musical notation. Treble staff contains sixteenth-note runs with fingerings 4, 1 2 5 3, 5 4 2 1 4 2, 5 4 2 1, 5 3, 2, 2. Bass staff contains chords and single notes with fingerings xP, xP, xP, 1 2, xP, xP, xP, xP, x.